

Efter forarbejderne til lovændringen i 1992 vil udlændingemyndighederne som udgangspunkt skulle kræve dokumentation for, at forsørgelseskravet kan opfyldes, men myndighederne kan i særlige tilfælde undlade at stille dette krav.

Vurderingen af, om forsørgelseskravet kan ventes opfyldt, forudsættes at ske ved de sociale myndigheders foranstaltning. Udlændingemyndighederne skal således til brug for afgørelsen af en ansøgning om familiesammenføring indhente en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt den herboende er i stand til at forsørge de familiemedlemmer, der ønskes hertil.

De sociale myndigheders vurdering af den herboendes forsørgelsesevne bør tage udgangspunkt i den levestandard, der er sædvanlig i Danmark.

Et rimeligt mål for vurderingen af forsørgelsesevnen vil ifølge forarbejderne være, at den herboende har indtægter, der mindst svarer til, hvad vedkommende kunne have fået i kontanthjælp plus den kontanthjælp, den eller de familiesammenførte ville være berettiget til.

Ved vurderingen af, hvorvidt der skal stilles krav om, at den herboende skal påtage sig forsørgelsen over for udlændingen, og/eller stilles krav om dokumentation for forsørgelsesevnen, kan udlændingemyndighederne lægge vægt på blandt andet nærheden af familieforholdet.

Hvad angår forældre til flygtninge, må det bero på et skøn – blandt andet over tilknytningen mellem flygtningen og forældrene og over, i hvilket omfang forældrene i hjemlandet var optaget i flygtningens husstand under opholdet der – om opholdstilladelse bør gives, men udgangspunktet er her, at forsørgelsesevnen må forlanges godtgjort.

For så vidt angår forældre til herboende indvandrere, skal opholdstilladelse altid betinges af, at børnene godtgør at være i stand til at påtage sig forsørgelsen af forældrene.

Med hensyn til udviklingen i antallet af opholdstilladelser til forældre til herboende på grundlag af familiesammenføringsreglerne kan oplyses følgende:

1991: 523 opholdstilladelser

1992: 662 opholdstilladelser

1993: 206 opholdstilladelser

1994: 106 opholdstilladelser

Det bemærkes, at tallet for 1994 vedrører opholdstilladelser, der er meddelt i tidsrummet fra 1. januar til 1. oktober 1994.

Det kan altså lægges til grund, at de stramninger i familiesammenføringsreglerne, der blev gennemført ved lovændringen i 1992, har medført en væsentlig nedgang i antallet af opholdstilladelser meddelt til forældre til herboende.

For så vidt angår spørgsmålet om inddragelse af forældres opholdstilladelse, såfremt det efterfølgende konstateres, at det herboende barn ikke længere kan eller vil påtage sig forsørgelsen af forældrene, er der ikke hjemmel til en sådan inddragelse efter udlændingeloven.

Imidlertid følger det af bistanndsloven, at Socialministeriet kan træffe afgørelse om hjemsendelse i tilfælde, hvor forsørgelseskravet ikke opfyldes, og hvor der som følge heraf opstår behov for vedvarende hjælp.

I tilknytning hertil er det i udlændingeloven fastsat, at en udlændings opholdstilladelse i disse tilfælde bortfalder.

Indenrigsministeriet har til brug for den del af spørgsmålet, der vedrører inddragelse af opholdstilladelse i de tilfælde, hvor den herboende ikke overholder en erklæring om forsørgelse, indhentet en udtalelse fra Socialministeriet. Det oplyses heri, at det i forbindelse med ændringerne i udlændingeloven i 1992, jf. lov nr. 482 af 24. juni 1992, blev forudsat, at Socialministeriet fortsat skulle behandle ansøgninger om dispensation fra en forsørgelseserklæring i sager, hvor der var søgt om opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden, dvs. hvor ansøgningen er indgivet før den 27. juni 1992. Stramningen i udlændingeloven finder således ikke anvendelse på ansøgninger om familiesammenføring, der er indgivet før lovens ikrafttræden.

I sager, hvor der søges om opholdstilladelse efter den 27. juni 1992, skal Socialministeriet ikke tage stilling til, om forsørgelseserklæringen kan opfyldes. Efter ændringen af udlændingeloven ved lov nr. 421 af 1. juni 1994 skal kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor den herboende (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og der senere ydes ansøgeren hjælp efter lov om social bistand til forsørgelse, pålægge garanten at yde betaling for hjælpen. Sådan betaling kan af kommunalbestyrelsen inddrives hos garanten efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter.

For ansøgninger om familiesammenføring, der er indgivet efter den 27. juni 1992, er det således kommunalbestyrelsen, der påser, om garanten opfylder den afgivne forsørgelseserklæring.